

- Úvodní poznámky: Dílo vyšlo nejprve jako soubor tří knih: Směšné lásky (1963), Druhý sešit směšných lásek (1965) a Třetí sešit směšných lásek (1968). V roce 1970 bylo z těchto celkem deseti povídek vybráno sedm, které potom Kundera vydal jako Směšné lásky. Kniha obsahuje povídky *Nikdo se nebude smát*, *Zlaté jablko věčné touhy*, *Falešný autostop*, *Symposion*, *At' ustoupí staří mrtvím mladým mrtvým*, *Doktor Havel po dvaceti letech* a *Eduard a Bůh*.
- Čas: 197 (s doslovem a poznámkou autora 207), 7 povídek, bez ilustrací
- Zájmy: V knize jsou postavy, které netabuizují erotiku a sexuální témata, fungují jako symboly.
- Čtenářská zkušenost: Čtenář by měl mít zkušenost s filozofickými otázkami v textu. Mohou ho zde zaskočit a znejasnit dějovou linii.
- Všeobecné znalosti: K porozumění je třeba alespoň povrchně znát realie doby, ve které povídky vznikly.
- Obor. specifické znalosti a zkušenosti: K porozumění povídkám nejsou třeba.
- Slovní zásoba: Místo povídky obsahují řídce užívaná slova, jejichž význam si dnešní čtenář patrně bude muset dohledat (políček, mansarda, aj.).
- Větné konstrukce: Větné konstrukce odpovídají současnému spisovnému jazyku, text je často zpomalován informacemi v závorkách.
- Stylistika: Povídky jsou proloženy otázkami bytí, budoucnosti člověka a mýtu štěstí.
- Děj: Povídky s erotickou tematikou, které ji však svými otázkami překračují. Kundera nás nechává zamýšlet se nad životními situacemi, které přinášel minulý režim, nad otázkami cti, vykořenění jedince, nad dichotomií konformity a svébytného způsobu životní cesty.

Povídka Eduard a Bůh:

Kvůli lásce k Alici začne chodit Eduard do kostela, aby (si) ji získal. Alice však chce být věrna Bohu. Jeho „víra v Boha“ mu způsobí ve škole, kde je začínajícím učitelem, potíže u ředitelky i ostatních kantorů. Ředitelka se rozhodne dát mu šanci a „převychovat ho“. Za to, že svou víru Eduard nezapřel se, v Aliciných očích stává hrdinou. Eduard se schází s ředitelkou v jejím bytě a v rámci převychovy se s ní vyspí. Má v tu chvíli pocit, že nemá na výběr. Ošklivou starší ředitelku nechal před sexem klečat a se sepjatýma rukama se modlit. 4 dny poté se vydává s Alicí na chalupu, která se mu za jeho hrdinství poddá. Eduard konečně dosáhl toho, co dlouho velmi chtěl, místo nadšení ale přišel hněv. Alici opustil. Doma toho litoval, ale bylo už pozdě. Jednou týdně docházel k ředitelce, zvykl si. Občas se při procházce zastavil v kostele a trápil se lítostí, že Bůh není.

Charakteristika knihy pro literární věk 15-19: Úroveň 5 (Kundera, M. Směšné lásky) Růženka Fantová

Časový sled: Povídky na sebe nenavazují, jsou spojeny tematicky (mystifikace, nemožnost donjuanství v moderním světě, problematická identita jednotlivce, komika lyrického věku – mládí). V jednotlivých povídkách je děj chronologický.

Dějové linie: Každou povídku tvoří jedna dějová linie.

Perspektiva: Povídky jsou vyprávěny vždy buď jednou z hlavních postav – mužem, anebo vševědoucím vypravěčem.

Smysl: Detabuizace erotické a sexuální tematiky, filozofické úvahy nad iluzivností života a vykořeněním jedince.

Charakteristika postav: Mladí muži jsou hlupáčci opojení zadarmo darovanou biologickou vitalitou, exhibicionisté; starší muži jsou Don Juanové toužící po obdivu žen, sběratelé žen a požitkáři. Ženy jsou zde objektem chůtice mužů, ty mladé podléhají mužské manipulaci, ty starší touží ještě po mužském uznání jejich odešlé krásy, po zvýšení hodnoty sebe sama ve svých očích.

Počet: Každá povídka má spíše menší počet důležitých postav: 2-5. Někdy se objevují další nevýznamné postavy.

Vztahy: Vztahy mezi postavami nejsou komplikované, avšak z velké většiny nemorální, často nestandardní. Lidé se vzájemně podvádějí. Dvojice jsou většinou tvořeny mladým mužem a o mnoho starší ženou, anebo naopak starším mužem, Don Juanem, který si chce nadále dokazovat svou výjimečnost i s mladými ženami.